

Nyt mä kerron ja kuvailen,
kun me virkamiesporukka
matkimme esi-isiä
veritöitä tehdäksemme.

Internisti innoissansa
suuren hirven jo havaitsi.
Epäröiden ennakolta,
painanut ei liipaisinta,
alas laski pitkän piipun.

Kohta kollegat kysyivät,
vaativat jo vastausta:
”Miksi laskit juoksemahan,
miksi et täräyttänyt,
oliko vähäväkäinen,
vai muutoin vähäpätöinen?”

Ihmetellen internisti:
”Kun en ollut täysin varma,
olikohan lainkaan hirvi.”

Psykiatri seuraavaksi
hirven otti myös jyvälle.
Epäröitsi ennakolta;
hänkin laski pitkän piipun,
vain puristi liipaisinta.

Kohta kollegat kysyivät,
vaativat jo vastaustakin:
”Miksi päästit juoksemahan?”

Psykiatri niin pelolla:
”Kun en ollut täysin varma,
tiesikö se hirvi, vallan,
olevansa hirvi, varma.”

”Itse en mihinkään juokse,
pysyn tuskin tolpillani,
kun on kirvely jalassa,
enkä siedä verta nähdä.”

Oli kiireinen kirurgi,
risun kuuli riksahtavan,
laukoi tuota ääntä kohden.
Pyyteli patologia:

Meikäläiset metsästäjät

Kirjoittanut Antti Kempas

”Käypäs, kuule, katsomassa,
oliko sekään nyt hirvi
vai oliko muu elukka!”